

Waardig is het lam

Preek over Openbaring 5:8

Te lezen: Openbaring 5
Den Haag, 7 december 1975

Openbaring 5 is als de ouverture op een symfonie. De instrumenten zijn gestemd. In een moment van stilte concentreren de orkestleden zich op hun partij. Dan heft de dirigent zijn stok. Het orkest zet in.

Weldra gaat het hele orkest op dit thema variëren.

De klarinetten en fagotten, en de cello's en de contrabassen nemen die klare melodie op, en werken hem uit in een eigen partij. De paukenist slaat er zijn slagen doorheen. Het heldere en eenvoudige thema lijkt onder te gaan in een veelheid van stemmen en tonen.

Maar de aandachtige luisteraar in de concertzaal vangt in die veelheid toch dat klare thema op. Die eenvoudige melodie die éérs gespeeld werd, zingt nog in zijn oren. Hij vangt die melodie op in het door elkaar en met elkaar van strijkers en blazers. Hij herkent het thema in alle variaties en bewerkingen.

Openbaring 5 is de ouverture op die grote symfonie, waarvan de laatste tonen weerklinken in hoofdstuk 22. De symfonie van de komst van Gods Rijk op aarde. In de eerste verzen van Openbaring 5 zitten alle orkestleden in de hemel met gestemde instrumenten op hun plaats, wachtend op het teken van de dirigent. De vier dieren. De vierentwintig oudsten. En een koor van tienduizend tienduizendtallen van engelen.

De orkestleden zitten niet alleen in de hemel. De orkestbak loopt door tot op de aarde, en tot onder de aarde, en tot in de zee. Overal in die gigantische orkestbak wachten schepselen op het eerste teken van de dirigent.

Dan richtten aller ogen zich op de boekrol in de hand van God. Die boekrol is de partituur van de symfonie. Van elke partij staat van noot tot noot beschreven wat ten gehore gebracht zal worden.

Niemand blijkt in staat om die partituur uit de hand van God te ontvangen en op de muziekstandaard open te slaan. Niemand kan de symfonie van de komst van Gods Rijk dirigeren.

Niemand.... , tot een offerlam naar voren treedt.

Jezus Christus, als het offerlam, als de kruiseling van Golgotha, neemt de boekrol uit de hand van God aan.

De gekruisigde Christus gaat met de boekrol naar de verhoging van de dirigentenplaats. Hij slaat de partituur open en legt deze voor zich op de lezenaar. De gekruisigde kan de symfonie van de komst van Gods Rijk dirigeren. Want alleen Hij kent de muziek. Het Lam heeft alle partijen die in dit werk voorkomen zelf al doorgespeeld. Hij kan dirigent zijn, omdat Hij de muziek als violist, als klarinettist, als paukenist eerst zelf heeft doorgespeeld. Hij kent alle partijen persoonlijk.

In de Openbaring van Johannes is telkens sprake van het lijden dat aan de komst van Gods Rijk vooraf gaat. Het lijden van schepselen. Het lijden met name, van Gods heiligen. Jezus heeft de muziek van die partijen op aarde zelf gespeeld.

In de Hof der olijven, toen Judas Hem verraadde, voor Kajafas, toen Petrus Hem verloochende, op die binnenplaats, toen soldaten Hem bespotten, op Golgotha, toen Hij de kruisdood stierf, heeft Jezus zelf de viool onder de kin gelegd, en in mineur klonk het op: 'Mijn God, Mijn God, waarom hebt Gij Mij verlaten?'

Jezus heeft de muziek in de lijdenspartijen zelf gespeeld. Na zijn opstanding en hemelvaart neemt de solist van Golgotha de dirigeerstok ter hand en Hij leidt een orkest van schepselen in de lijdensmuziek, die Hijzelf heeft gespeeld.

Wat een troost ligt hierin voor allen die lijden! U hoeft in het lijden niet van de wijs te raken. Christus wil u als dirigent door die moeilijke partij heen helpen. Hij kent de muziek persoonlijk!

Wij weten het lijden alleen negatief te waarderen. Wanneer mensen, zeker wanneer wijzelf lijden, hebben we doorgaans het gevoel dat God de situatie uit de hand is gelopen.

Toch slaat ook in het lijden Christus het offerlam, de maat.

Hij staat als dirigent voor de christenen die om het geloof vervolgd worden, en voor dat meisje dat met haar geloof alleen staat in haar klas en af en toe belachelijk wordt gemaakt,

en voor die jonge man die aan kanker lijdt en tegen wie iemand zei: 'Geloof je nog dat God liefde is?!' en het sneed hem door zijn ziel en de grond zakte weg onder zijn voeten en bijna had hij gevloekt,

ja, Christus staat als dirigent van de gehele schepping waarvan Paulus schrijft dat 'die in al haar delen zucht en in barensoed is',

en Hij zwaait de maat.

Laat niemand verontwaardigd zeggen dat Christus gemakkelijk zwaaien heeft. De dirigeerstok rust in een hand waarin de littekens van de kruisnagels nog zichtbaar zijn.

Zo voert Christus allen die lijden door hun moeilijke partij heen, naar de geweldige slotakkoorden van de lijdenspartij: 'Het is volbracht'. 'Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest'.

Mensen die lijden mag ik zeggen: U hoeft in uw lijden niet van de wijs te raken.

Christus als dirigent wil u door uw partij heen helpen, en u uw partij laten beëindigen met de akkoorden waarmee Hijzelf op Golgotha eindigde: 'Het is volbracht'. 'Vader, in uw handen beveel Ik mijn geest'.

En dan wordt de muziek op uw muziekstandaard verwisseld. Dan wordt de lijdensmuziek vervangen door de paasmuziek.

De dirigent heeft alle partijen van de symfonie zelf doorgespeeld.

Niet alleen de partij van klagende violen.

Ook de partij van de onheilspellend roffelende pauken.

In het laatste bijbelboek is sprake van oorlogen, van natuurrampen en van hongersnoden, die als oordelen van God door een corrupte wereld gaan.

Christus leidt als dirigent ook de paukenist in zijn felle slagen. In het ritme van de oorlogstrom. In het beieren van de noodklok.

We staan hier als mensen voor een groot en gruwelijk geheim. Christus zwaait ook de maat als het orkest de muziek speelt van oorlogen en rampen!

Een gruwelijk aandoend geheim, waarover we maar weinig verstandigs kunnen zeggen.

Iemand zal opvliegen met: Zie je wel dat God onrechtvaardig is! Sloeg Christus ook de maat in Dachau?! Neen!

Laten we geen voorbeelden noemen van oorlogen en rampen. 't Geheim is te groot om uit te spreken!

We kunnen alleen maar zeggen: Ook in oorlogen en rampen loopt het Christus niet uit de hand.

Aan oorlogen en rampen zit een kant die je kunt noemen: 'Oordeel van God'.

We zijn niet bevoegd om rampen en oorlogen - en zeker niet rampen en oorlogen in andere landen! - gemakkelijk uit te leggen als oordelen van God.

We mogen nooit zeggen: 'Rampen en oorlogen moeten er komen, dat staat in de bijbel, dus wat zullen we ons inspannen voor veiligheid en vrede?'

't Geheim is te groot. We kunnen er bijna niets zinnigs over zeggen. We kunnen alleen zeggen: Wanneer er een oordeel gaat door een volk, door de wereld, loopt het God niet uit de hand. Christus zwaait ook in deze passages uit de symfonie de maat.

En Hij staat niet gemakkelijk en goedkoop te zwaaien!

Hij heeft de partij van de oordeelsmuziek eerst zelf doorgespeeld.

Op Golgotha heeft Jezus het oordeel gedragen over onze zonden. Hij heeft de muziek van het oordeel Gods gespeeld tot de laatste noot, tot zijn eigen dood.

Ook in de partij van de oordeelsmuziek is de solist van Goede Vrijdag de dirigent van de symfonie van de eindtijd.

Openbaring 5 is de ouverture op de symfonie van de komst van Gods Rijk op aarde. Het gaat in het laatste bijbelboek als bij de uitvoering van de symfonie door een groot orkest. Na een moment van stille concentratie heft de dirigent zijn stok.

Enkele violen zetten in: Het thema van het werk weerklinkt. Helder en eenvoudig.

Een klare melodie die zich gemakkelijk in je oren vastzet.

Nadat het Lam de partituur heeft opengeslagen, klinkt in Openbaring 5 het thema van de symfonie van de eindtijdgeschiedenis.

De vier dieren en de vierentwintig oudsten zetten in:

'Gij zijt waardig de boekrol te nemen en haar zegels te openen, want Gij zijt geslacht en Gij hebt hen voor God gekocht met uw bloed'.

De engelen nemen het thema van de symfonie in vers 12 over:

'Het Lam dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom en de wijsheid en de sterkte en de eer en de heerlijkheid en de lof'.

Tenslotte stemt de gehele schepping in met dit thema. In de orkestbak in de hemel, en in de orkestbak op aarde, en onder de aarde en in de zee klinkt het klaar en helder in vers 13:

'Hem die op de troon gezeten is, en het Lam, zij de lof en de heerlijkheid en de kracht

tot in alle eeuwigheid’.

Zo is het ook in de symfonie in de eindtijdgeschiedenis, alle muziek die na Openbaring 5 in het laatste bijbelboek weerklinkt is een variatie op dat ene thema: ‘Het Lam dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom en de wijsheid en de sterkte en de eer en de heerlijkheid en de lof’.

In de klagende melodie van violen die een lijdenspassage spelen, en in de felle slagen van de paukenist die de oordelen als donderslagen door de orkestbak jaagt, klinkt toch dat ene thema:

‘Het Lam dat geslacht is, is waardig te ontvangen de macht en de rijkdom en de wijsheid en de sterkte en de eer en de heerlijkheid en de lof’.

Het lied van de vervolgdgen om Christus’ wil en van allen die om het geloof in enige vorm lijden klinkt voor de goede luisteraar als de variatie op dat thema.

In Openbaring 5 wordt duidelijk dat de gemeente op een unieke manier haar partij meeblaast in de symfonie van de eindtijdgeschiedenis. En wel door het gebed.

In Openbaring 5:8 lezen we van orkestleden die ieder een citer hebben en gouden schalen vol reukwerk. Dat reukwerk wordt uitgelegd als de gebeden van de heiligen.

In Openbaring 8:5 is sprake van een engel die ook een schaal met gebeden heeft. Hij mengt die gebeden met vuur en gooit de schaal leeg op de aarde. En we lezen:

‘Er kwamen donderslagen en stemmen en bliksemstralen en aardbeving’.

Zo werkzaam is het gebed! Het heeft invloed op het verloop van de geschiedenis. Het is werkzaam in de komst van het Rijk.

We hebben vaak het gevoel machteloos te zijn, wanneer het gaat om het verloop van de geschiedenis.

We kunnen bidden voor de kleine dingen.

Over een paar weken vieren we weer kerst. Jezus is gekomen voor heel de wereld. We mogen bidden om zijn geboorte in ons eigen hart en om de komst van zijn Rijk.

Amen.